

PETAK, 07 STUDENI 2014 10:23 KATEGORIJA: [KNJIGOZORI](#)

Mladen Lojkić: Okultizam i sotonizam moderne glazbe

Kako se čovjek može sačuvati da ne sluša razarajuće zvukove moderne „šamanske“ glazbe – glazbe nezaustavljive opijenosti i oduševljenja, ali jasno ne dobrim duhovima jer se oni ne daju „uhvatiti“ šamanskim metodama? Gotovo nikako! Nije više nužno otići u opernu ili koncertnu dvoranu da se čuje šamanska glazba i vidi popratni šamanski ples. Tu glazbu je čovjek prisiljen slušati i mimo svoje volje jer dovoljno je uključiti radio-prijemnik ili TV-ekran i s tom glazbom će se biti „bombardiran“.

Može netko reći, zašto ih onda uopće uključivati, ili pozornije birajte medijsku postaju. Ni tada nije moguć bijeg od glazbe koja izaziva masovnu psihozu, kolektivni trans koji ljude odvodi „od zdrave pameti“, a to znači pod utjecaj demona. Zašto? Jer nas tisuće i tisuće zvučnika svakodnevno prati po gradu, robnim kućama, na radnom mjestu, u tramvaju, autobusu, zrakoplovu, čak i u otvorenoj prirodi dopirati će do nas zvuci šamanizma.

Ritam šamanskog bubnja nezaobilazni je zvuk u svakojakim holističkim, antropozofskim, pseudomedicinskim i pseudoneurološkim seansama. „Iscjeliteljska snaga bubnja“ zvonko se uvukla i u škole, zdravstvene ustanove, među djecu u vrtićima, pa čak i u crkve. Udarački učinci bubnjeva

ciljano se reklamiraju u svim medijima: u liječenju pojedinih bolesti, nestanku traumatskog stresa, unapređenju zdravlja korporacijskih „hiper-budnih“ menadžera, otpuštanju potisnutog bijesa i negativnih emocija i sl. Zanimljiv je način zova pojedinih šamanskih terapeuta u pridobivanju što više „pacijenata“. Budući da se ljudi pri bubnjanju zabavljaju, oni prema njima istodobno ne mogu biti pod stresom, već će postupno ulaziti u stanje radosti, igre, i na kraju u stanje laganog „blaženog“ transa. Osim toga bubanj povećava ljudske tzv. alfa moždane valove te omogućuje čovjeku sposobnost doživljaja „lucidnih snova“. Na taj način bubanj postaje „prijevozno sredstvo“ preko svih granica, put prema iskustvu cjelovitosti... Razborit kršćanin mora znati da je taj put cjelovitosti put demonske opijenosti.

Zasigurno se ne može reći da sve rock grupe djeluju uznemirujuće, shizoidno, psihopatološki i demonski na slušatelje. Isto se ne smije tvrditi da je rockglazba presudno pridonijela masovnoj uporabi droga, kao što i hedonizam i nihilizam nije izum rock 'n' roll generacije. No neke stvari su izvjesne. Rock glazba stvorena je u ložama „Velikog oka“ s Instituta Travistock (kasnije se u sustavnom „pranju mozgova“ pridružila i Frankfurtska škola, Rockefellerova fondacija i dr.) kao najrazorniji medij kojemu je bio cilj mladog čovjeka otrgnuti od Boga i pretvoriti ga u reptilijansku rasu kiborga. Najvjerniju dijagnozu izrekao je dugogodišnji izdavač magazina Rolling Stone Ralph J. Gleason: „Nova generacija ne mari ni za Boga, ni za zastavu, ni za domovinu. Jedino joj za glazbu nije svejedno.“

Demonско uplitanje nužno je spoznati kod moderne glazbe jer gotovo da je nestalo mirne sjetilne glazbe, čiji skladni i ugodni zvuci smiruju i opuštaju te čovjeka čine plemenitijim. Nadomjestila ju je lupajuća, magična glazba neartikuliranih tonova, koja ne samo da je patološki izazivač raznih bolesti, već je i mnogo više. Ta glazba udaračkih i limenih instrumenata je svojim mračnim ritmom i taktom kod šamanskih čarobnjaka i vračeva poganskih misterija izazivala izvansebnost i opsjednutost. U transu opijenosti kročili su u svijet demona.

Zar to nije u potpunosti identičan slučaj s današnjom modernom razaračkom glazbom (rock, hard rock, heavy metal, rap, jazz itd.)? Današnja zombizirana mladež opijena od alkohola i droga uz šamansku glazbu i šamanski ples upada u svojevrsnu masovnu psihozu, kolektivni trans, gdje vrlo lako može biti izložena utjecaju demona. Još nešto treba imati na umu kod rock glazbe, a također i kod svekolike pop moderne glazbe. Bez obzira i na „dobar“

tekst pjesama, nužno je razlučiti zvuk glazbe, je li on spiritualni, romantični, sjetilni ili magijski, te prepoznati granicu između anđeoske i demonske inspiracije. Zato i kod tzv. kršćanske moderne glazbe jako oprezno!

Današnja moderna glazba i ona iz šezdesetih u mnogim stvarima se razlikuju. Negdašnji izvođači gledali su na publiku kao na svoje suputnike u oživotvorenju svojih stavova. Danas izvođači gledaju na publiku više kao na potencijalne kupce njihovih ploča jer reklamu njihovih stavova radi „Veliko oko“ preko svoje zastrašujuće prateće mašinerije show-businessa. Glazbenici su i sami postali nova kasta bogataša te su se u potpunosti prepustili marketingu i reklamama masonske nad-rase. Oni se više izravno ne moraju obraćati svojoj publici, to će učiniti glazbena industrija. Bolji brend će postati onaj tko bolje zadovolji kvalitete mitološkog boga Dionizija i njegove nagonsko - životinjske osjećaje opijenosti. Tko bolje potiče hedonizam, seksualni promiskuitet, nihilizam i okultizam, taj će postati celebrity, od toga će industrija učiniti pseudo - efekt „kulta ličnosti“

Ranije se na glazbenoj sceni uzimala droga kako bi se prodrlo u misticizam, u „proširenje svijesti“, danas je uzimanje droge najnormalnija pojava „terapeutske“ funkcije. Šok je također nestao. Ništa više ne može šokirati, ništa više nije rigidno, blasfemično, mučno, sotonsko. Danas su i okultne scene postale in kod onih koji su već potonuli u sotonskoj močvari, ili smiješne za bezbožnike koji vjeruju parapsihologiji. Čak i djeci u vrtiću idol je Lady Gaga. Prestrašno! Zar je kontrola uma i transhumanizacija ljudske svijesti pri kraju?

Nužno je izdvojiti dvije današnje pop ikone: Madonnu i Lady Gagu. Zapanjuje njihova popularnost u katoličkim zemljama, njihovi spektakularni, razvratni, sadomazohistički, bogohulni i okultni koncerti koji su, čini se, baš u tim zemljama najposjećeniji. Većina te publike nije svjesna da obožavati ove dvije planetarno popularne pjevačice, koje su sasvim izvjesno prodale dušu vragu, doslovno znači obožavati samog sotonu. Nije slučajno što se baš u katoličkim zemljama najviše ulaže u organizaciju njihovih nastupa, jer Krist još „živi“ u srcima jednog djela toga puka.

Madonna 1989. videospotom za pjesmu Like a Prayer zavodi crnog Isusa, a u spotu se pojavljuju stigme i gore križevi. Njeni nastupi su prepuni erotskih i religijskih simbola. Na jednom nastupu tijekom pjesme Like a Virgin, Madonna manstrubira, pojavljuje se u sadomazohističkoj odjeći s bičem i okružena golim plesačima, na Confessions Touru 2006. godine bila je razapeta na velikom staklenom križu i s

trnovom krunom, itd. Madoninni blasfemijski koncerti nisu izolirani slučajevi već kontrolirani i dobro osmišljeni. Degutantno je kako ona na trivijalan ali perfidan način izokreće kršćansku simboliku kršćanske Svete obitelji. Na omotnici knjige Cathy Crimmins *Madonna and Child*, Madona se pojavljuje kao bogorodica s djetetom, sklopljenih ruku, kako majčinski gleda svoju kćer. Kraj nje je njezin muž, a u pozadini crni košarkaš Denis Rodmann, kao replika njenog prijašnjeg crnog Isusa. Cijela omotnica nedvojbeno asocira na ljubavni trokut. Ako slutimo da toj štovateljici židovske mistične kabale nije slučajno otac njenog djeteta katolik, a da je njenoj djevojčici ime Maria - Lurdes, onda nam je potpuno jasno da je „Madonino poslanje“ demonsko izrugivanje svih kršćanskih vrijednota.

Stefani Germanotta, koja si je odabrala naziv Lady Gaga prema glasanju „ga-ga“ - stanju potpune ljudske odsutnosti „ispraznog mozga“, riječju kojom se glasuju male bebe koje još ne znaju govoriti. Cijela osobnost Lady Gage je doprinos kontroli uma gdje trivijalnost, nesuvislost, bogohulnost i degutantnost postaju modni hit. Zadaća koju je dobila od svojih gospodara koji su je i postavili na svjetski tron, na broj jedan svjetske glazbene industrije, je da stvori od najmlađih uzrasta (djece) novu Sodomu i Gomoru, novi razvratni Babilon. Jednom prigodom na sceni u Manchesteru Lady Gaga je inscenirala vlastito ubojstvo i kanibalizam. Jedan muškarac u crnom zaklao ju je na sceni te ju počeo jesti, dok je krv špricala na sve strane.

Osim rituala nastranosti, izopačenosti i nasilja ona ne skrivajući koketira s okultizmom i sotonizmom. Osim standardnih masonsko - iluminatnih simbola koje Lady Gaga upotrebljava na pozornici, ona među ostalim guta krunicu, oblači se u časnu sestru, nosi križ naopačke, orgija, u hitu *Born This Way* nagovještava dolazak neke izvanzemaljske rase, na publiku pušta krv iz kipa egipatskog boga Ambusa, promovira homoseksualizam, koristi svjetonazor sotonista A. Crowleya *Do what thou wilt* (Radi što hoćeš), itd. Dva se simbola konstantno ponavljaju u njenim predstavama ili na albumima. Lik Baphometa (đavla s jarčevom glavom) i pokriveno jedno oko (bog Iluminata - Veliki arhitekt svemira, odnosno Lucifer).

Za onaj dio kršćanskog puka koji je ostao vjeran Bogu „glazbena industrija“ je osmislila sofisticiranije opsjene, pod krinkom kršćanske pjesme podmeće se sotonistička glazba. Zoran primjer je Frank Peterson i njegova grupa Gregorian, koja je u više navrata pohodila mnoge gradove u Hrvatskoj, obično prigodno uoči najvećih katoličkih

blagdana. Prema nazivu grupe lakovjermi i neupućeni kršćanin će pomisliti kako će na koncertima te grupe čuti gregorijanski koral i glazbu benediktinaca. Međutim, grupa Gregorian je izrazito sotonistička grupa kojoj je zadaća da obezvrjeđuje kršćansku vjeru, kulturnu baštinu te nauk Katoličke crkve. Jedan od njihovih albuma nosi „znameniti“ naziv Dark Side of the Chant (Mračna strana gregorijanskog pjevanja). Kostimografija članova grupe je monaška što nedvojbeno govori o izrugivanju i podvali, a na svojim plakatima jasno kažiprstom i malim prstom pokazuju sotonističke znakove. Svoje albume snimaju u jednoj londonskoj napuštenoj crkvi gdje su pjevači osvjetljeni svjetlošću svijeća kako bi izvedbe zvučale što sugestivnije i podsjećale na okultizam (poznato je iz okultizma da svijetlo „utječe“ na zvuk).

Pošto Hrvatska nije endem, šamansku glazbu i moderno plesno bjesnilo se ne može izbjeći“ što potvrđuju mnogi bogohulni hrvatski glazbenici koji su se upregnuli u službu „glazbene industrije“, u općesvjetsku misiju duhovnog zagađenja mladeži. Izdvojimo jednog glazbenog miljenika, heroinskog ovisnika Gorana Baru. Nedvojbeno da je taj glazbeni idol, svjesni ili nesvjesno, ogrezao u sotonizmu. Nije baš slučajno toliko mrtvih oko njega, bivše supruge, prijatelji... Dovoljno da se podsjetimo njegovog TV-spota u kojem on obliven krvlju visi na križu. Oko njega crni gavrani, a u pozadini tamnopusiti anđeo...

S gnušanjem se moramo prisjetiti koliko dirigitirani mediji truda potroše kako bi koncerti kontroverznog Hladnog piva, kao navodnog najboljeg hrvatskog rock benda (valjda zbog trivijalnih i bogohulnih tekstova), bili posjećeniji od Thompsonovih koncerata punih domoljublja i bogoljublja, a koje je zabranjeno reklamirati. No, sve ostaje na tlapnjama i snoviđenjima gospodara hrvatskog glazbenog kaosa. Dok Thompson „kao od šale“ okupi četrdesetak tisuća štovatelja, frontmen Hladnog piva Mile Kekin „počupao si je svu kosu“ jer uz svu medijsku pompu ne može skupiti i više od 10 000 pivskih teenagera. Što nam to govori? Za Hrvatsku ima još nade. Još ju nije sasvim zasmradio glazbeni zadah sotone. A, Bare, Kekin, članovi grupe Let 3 i njima slični pacijenti..., pa njima teško da i egzorcist može pomoći.

Ipak ostaje jedna nedoumica na što je mislio jedan sveučilišni profesor, skladatelj, tih „simpatičan“ agnostik, a uz sve to, i predsjednik Republike Hrvatske, Ivo Josipović kada je skladao svoje „remek - djelo“ Ars diabolo (Đavolji odvjetnik)? Ima li ta skladba veze s njegovom vizijom

dolaska „svijetla“ u Hrvatsku prigodom svoje prve kandidat ure za predsjednika Republike Hrvatske? Ne zaboravimo i Lucifer je Svjetlonoša po imenu, ali koji zavarava, zasljepljuje te se upravo i kao anđeo svijetla nudi ljudskoj krhkosti. Tko je onda taj đavolji odvjetnik?

Korišteni dijelovi iz knjige Magija umjetnosti

Mladen Lojkić

NAJNOVIJE

Ivica Ursić - Uvijek nedjeljom: Jesmo li mudri ili smo ljudi?

08.11.2014. Ivica Ursi

Mile Prpa: Predsjednička lent

08.11.2014. Mile Prpa

Tko su to, po Mes hrvatski gadovi?

08.11.2014. Glas HRsvijeta

Ivan Tepeš vršitelj dužnosti predsjed HSP AS

08.11.2014. Hrvatska

Zoran Milanović: Nema nikakvih razloga za smjenu ministra Zmajlović

08.11.2014. Hrvatska

 Milijan Brkić: Pretvaramo se u policijsku državu k u mračno doba komunizma

08.11.2014. Hrvatska

Dama, kamenje, lji Paula Rambauda i Claudea Delhaye a najbolji film Trećeg međunarodnog festivala arheološ filma

08.11.2014. Film

Jelena Rozga predstavila video spot za pjesmu "C ja"

08.11.2014. Zvijezde